

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 42 PŽ-701/2022-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednice vijeća, Maria Vukelića, suca izvijestitelja, i Marine Veljak, članice vijeća, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom STARČEVIĆ, d.o.o. u stečaju, OIB 06989595644, Slavonski Brod, Juraja Dobrile BB, odlučujući o žalbi razlučnog vjerovnika PRIVREDNE BANKE ZAGREB d.d., OIB 02535697732, Zagreb, Radnička cesta 50, kojeg zastupa punomoćnik Zoran Puljiz, odvjetnik u Zagrebu, Grahorova 24, te o žalbama stečajnog dužnika i stečajnog upravitelja ZDRAVKA KUZMIĆA, OIB 42435648261, Zagreb, Horvatovac 13, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-516/2011-184 od 13. siječnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 13. travnja 2022.

r i j e š i o j e

Uvažavaju se žalbe i ukida rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-516/2011-184 od 13. siječnja 2022. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskim rješenjem određeno je da se iz iznosa od 1.113.883,50 kn ostvarenog prodajom nekretnina upisanih u zk.ul. 5209 k.o. Slavonski Brod, поближе označenih u izreci, izdvaja i vrši rezervacija novčanih sredstava u iznosu od 361.935,26 kn na način da će se ona zadržati na sudskom depozitu do pravomoćnog okončanja parničnog postupka koji se pred prvostupanjskim sudom vodi pod poslovnim brojem P-112/2020 (točka I. izreke), dok se od preostale kupovnine u iznosu od 751.948,24 kn namiruje: a) stečajna masa stečajnog dužnika po osnovi troškova unovčenja u iznosu od 209.285,33 kn i b) (djelomično) tražbina razlučnog vjerovnika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb u iznosu od 542.662,91 kn (točka II. izreke). Računovodstvu suda je naloženo isplatiti ta sredstva na njihove bankovne račune (točka III. izreke). Utvrđeno je da tražbina razlučnog vjerovnika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb, koja je uzeta pri diobi, u preostalom dijelu, u iznosu od 279.302,65 kn, ostaje nenamirena (točka IV. izreke) te da u cijelosti ostaju nenamirene ostale osigurane tražbine razlučnog vjerovnika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb te razlučnih vjerovnika Marije Starčević iz Slavonskog Broda, Vladimira

Starčevića iz Slavonskog Broda i Republike Hrvatske, Ministarstva financija, Porezne uprave Slavonski Brod (točka V. izreke).

2. Prvostupanjsko rješenje je doneseno primjenom odredbi čl. 164.a i čl. 170. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13; dalje: SZ), u vezi s odredbom čl. 441. st. 2. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ/15).

3. Protiv toga rješenja, pravovremene žalbe su podnijeli razlučni vjerovnik Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, stečajni dužnik i stečajni upravitelj.

4. Razlučni vjerovnik Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb je podnio žalbu protiv točke I. izreke rješenja zbog pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom ovom sudu da ga preinači u pobijanom dijelu, podredno da ukine pobijano rješenje i vrati ga prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

4.1. U žalbi u bitnom navodi da je pogrešno namirena njegova tražbina jer on kao razlučni vjerovnik, sukladno mjerodavnim odredbama iz čl. 105. i 107. Ovršnog zakona, na nekretninama koje su bile predmetom ovršnog postupka ima upisano založno pravo prvog prvenstvenog reda te se iz kupovnine postignute njihovom prodajom jedino i isključivo on mogao namiriti, s obzirom na visinu njegove tražbine i postignute cijene. Navodi da je izlučni vjerovnik Marija Markovinović Starčević za vrijeme trajanja ovršnog postupka kao treća osoba pokrenula parnicu radi proglašenja nedopuštenom ovrhe na nekretninama kč. br. 4710/10 k.o. Slavonski Brod te da je pravomoćnom presudom Općinskog suda u Slavonskom Brodu poslovni broj P-192/13 od 13. siječnja 2015. njen tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan a u samoj parnici utvrđeno da je upravo ona kao direktor ovršenika Starčević d.o.o. potpisivala Sporazume o osnivanju založnog prava na temelju kojih je uknjiženo predmetno založno pravo razlučnog vjerovnika, između ostalog, i na nekretnini za koju se izlučnim zahtjevom sada traži naknada. Zbog toga sve i da se utvrdi da su izlučni vjerovnici Marija Markovinović Starčević i Vladimir Starčević stekli nekretninu kč. br. 4710/10 dosjelošću (kako to proizlazi iz nepravomoćne presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-112/2020), ona bi i dalje bila opterećena založnim pravom u korist razlučnog vjerovnika, budući da to njegovo pravo ni ovršenik, niti treće osobe nisu nikada osporavali. Zato je za njega irelevantno pitanje tko je vlasnik predmetne nekretnine, stečajni dužnik Starčević d.o.o. ili izlučni vjerovnici, odnosno, predstavlja li nekretnina stečajnu masu ili ne. S tim u vezi, ukazuje i na primjenu odredbe čl. 129. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Podredno, žalitelj navodi i da prvostupanjski sud nije obrazložio zbog čega je izvršena rezervacija novčanih sredstva u iznosu od 361.935,26 kn kada su sve nekretnine stečajnog dužnika u ovršnom postupku, pa i kč. br. 4710/10, prodane za 1/3 procijenjene vrijednosti.

5. Stečajni dužnik je podnio žalbu protiv točaka I.-III. izreke rješenja zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi u bitnom osporava Mariji Markovinović Starčević i Vladmiru Starčeviću status izlučnih vjerovnika na temelju odredbe čl. 80. st. 3. SZ-a. Smatra da oni to nisu prema određenju iz čl. 79. SZ-a jer ne mogu dokazati da dio prodanih nekretnina ne

spada u stečajnu masu, a na temelju nepravomoćne presude Trgovačkog suda u Osijeku poslovni broj P-112/2020 im ne pripada nikakvo pravo. To znači da im je prvostupanjski sud neosnovano priznao pravni položaj izlučnih vjerovnika a onda i pogrešnom primjenom odredbe čl. 80. st. 3. SZ-a udovoljio njihovom zahtjevu za rezerviranje sredstava. Uz navedeno, stečajni dužnik prigovara i obračunatim troškovima unovčenja u dijelu u kojem je prvostupanjski sud odbio namiriti neke od tih troškova, tj. u razmjernom dijelu u kojem se namiruje tražbina razlučnog vjerovnika, konkretno odvjetničke troškove, troškove financijskog vještačenja te trošak PDV-a. S tim u vezi, navodi da je netočno i pravno neutemeljeno obrazloženje suda da za odvjetničke troškove u iznosu od 40.206,25 kn (28.347,50 + 11.768,25 kn), koji su vezani uz prodane nekretnine, nije predan valjani odvjetnički troškovnik s popisom radnji ili račun za izvršene poslove. K tome, netočan je i zaključak suda da se potencijalni parnični troškovi u iznosu od 18.161,50 kn odnose na parnice koje nisu povezane s prodanom nekretninom. Iz obračuna tih troškova je vidljivo da se oni odnose na troškove koji bi mogli nastati u slučaju da stečajni dužnik izgubi parnične postupke poslovni broj P-408/18 i P-112/20, a to su isti oni postupci u odnosu na koje je podnesen zahtjev za naknadu već nastalih odvjetničkih troškova i koji su povezani s prodanim nekretninama. Dakle, ti troškovi ne odnose se na parnične postupke poslovni broj P-36/18 i P-49/18, kako je to pogrešno navedeno u pobijanom rješenju. Prvostupanjski sud je propustio detaljno ispitati temelj, visinu i opravdanost odvjetničkih troškova čije se namirenje traži kao troškova unovčenja, već je zaključak o njima donio paušalno. Uz navedeno, i obrazloženje razloga suda za neprihvatanje troškova financijskog vještačenja i PDV-a su nedostatna te pokazuju da ni njihova osnovanost nije pomno ispitana. Konačno, žalitelj je mišljenja i da je sud trebao odrediti da se troškovi unovčenja, umjesto na poslovni račun stečajne mase stečajnog dužnika, prenesu na račun sudskog depozita kako ne bi došlo do poremećaja u prvenstvu redosljeda naplate obveza stečajne mase. Navedeno obrazlaže pozivom na odredbu čl. 18. st. 3. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koja propisuje da će FINA iznimno izvršavati osnove za plaćanje koje su donesene nakon otvaranja stečajnog postupka ako se ovrha provodi na novčanim sredstvima stečajne mase stečajnog dužnika. To u praksi znači da će FINA ipak primiti takve osnove za plaćanje ako one glase na stečajnog dužnika tj. ako u nazivu ovršenika imaju oznaku „u stečaju“, odnosno, da će odmah po primitku iznosa troškova unovčenja zaplijeniti dio tih sredstava i prenijeti ih na račune ovrhovoditelja, neovisno o tome predstavljaju li ta sredstva troškove unovčenja za prodanu nekretninu ili se odnose na neku drugu nekretninu u vlasništvu dužnika. Time će se tražbine ovrhovoditelja zavedene u Očevidniku FINA-e, premda ne pripadaju u troškove stečajnog postupka, naplatiti prije njih, a to će poremetiti redosljed prvenstva naplate obveza stečajne mase propisan Stečajnim zakonom. Predložio je preinačiti pobijano rješenje, a podredno ga ukinuti.

6. Stečajni upravitelj Zdravko Kuzmić je podnio žalbu iz koje sadržajno proizlazi da je podnosi protiv točke II. b) izreke rješenja, tj. u odnosu na djelomično odbijen zahtjev za isplatu nagrade stečajnom upravitelju, a u razmjernom dijelu u kojem se namiruje tražbina razlučnog vjerovnika. Smatra da sud nije dao jasne i određene razloge zašto mu je umanjio nagradu za 30% po osnovi uzimanja u obzir obujma i složenosti poslova. Nadalje, drži da je prvostupanjski sud pogrešno postupio i kada je tako umanjenu nagradu odredio u razmjernom iznosu od 48,23% u

kojem prodane nekretnine sudjeluju u vrijednosti svih nekretnina. To zato jer je člankom 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima propisano da se nagrada stečajnom upravitelju obračunava s osnove vrijednosti unovčene stečajne mase. Dakle mjerodavna je vrijednost unovčene, a ne ukupne stečajne mase. Predložio je preinačiti pobijano rješenje.

7. Žalba razlučnog vjerovnika Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, je osnovana.

8. Žalba stečajnog dužnika je osnovana.

9. Žalba stečajnog upravitelja Zdravka Kuzmića je osnovana.

10. Nakon što je pobijano rješenje ispitano u pobijanom dijelu na temelju odredbi čl. 365. st. 1. i 2. te čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11 i 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredbi postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da ono nije pravilno i osnovano na zakonu.

11. Osnovano razlučni vjerovnik Privredna banka Zagreb d.d., Zagreb, te stečajni dužnik, smatraju da nije pravilna odluka prvostupanjskog suda o rezervaciji iznosa od 361.935,26 kn do okončanja parničnog postupka poslovni broj P-112/2020.

11.1. Prema obrazloženju suda, predmetna sredstva bilo je potrebno osigurati (rezervirati) prema zahtjevu Marije Markovinović Starčević i Vladmira Starčevića primjenom odredbe čl. 80. st. 3. SZ-a. To stoga jer iz nepravomoćne presude prvostupanjskog suda poslovni broj P-112/2020 od 31. ožujka 2021. proizlazi da dio nekretnina upisanih u zk. ul. 5209 k.o. Slavonski Brod, i to kč. br. 4710/10 - dvorište u Ulica A. Barca pov. 343 m², nisu stečajna masa stečajnog dužnika, već njihovo vlasništvo, pri čemu se kao pravna osnova stjecanja navodi dosjelost, pa za slučaj da se navedeno i pravomoćno utvrdi, tada oni kao izlučni vjerovnici imaju pravo zahtijevati naknadu za svoja izlučna prava, konkretno, naknadu pretrpljene štete.

11.2. Pogrešno zaključuje prvostupanjski sud da ocjena pravnog pitanja jesu li eventualnim stjecanjem prava vlasništva dosjelošću na kč. br. 4710/10 prestala i prava koja terete tu nekretninu - založno pravo razlučnog vjerovnika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb, ovisi o pravomoćnom ishodu predmetnog parničnog postupka.

11.3. Na namirenje tražbine razlučnog vjerovnika osigurane založnim pravom iz cijene postignute prodajom nekretnina stečajnog dužnika ne utječe činjenica promjene prava vlasništva na dijelu prodanih nekretnina (arg. iz čl. 297. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima – „Narodne novine“ broj: 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 129/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 i 152/14), niti je njemu itko osporio postojanje, visinu tražbine ili red namirenja.

11.4. Nastavno, odredba čl. 129. st. 2. ZV-a, na koju se poziva i prvostupanjski sud, propisuje da, ako nije što drugo zakonom određeno, stjecanjem vlasništva na temelju zakona prestaju sva stvarna prava koja su do tada postojala na odnosnoj pravnoj stvari, osim onih za koje je stjecatelj znao da postoje ili je to morao znati.

11.5 Uvidom u e-Spis sustav utvrđeno je da je presuda prvostupanjskog suda poslovni broj P-112/2020 od 31. ožujka 2021. potvrđena presudom ovog suda poslovni broj PŽ-3365/2021-2. Time je pravomoćno utvrđeno da nekretnine koje su bile predmetom izdvajanja nisu stečajna masa stečajnog dužnika i da su ovdje izlučni vjerovnici njihovi vlasnici, svatko u ½ dijela.

11.6. To, međutim, ne mijenja činjenicu da je na predmetnim nekretninama upisano založno pravo razlučnog vjerovnika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb, i da ono, s obzirom na to da su stjecatelji prava vlasništva dosjelošću (izlučni vjerovnici) nedvojbeno znali ili morali znati za njegovo postojanje, postoji i dalje.

11.7. Nije sporno da su Marija Markovinović Starčević kao kupac i stečajni dužnik kao prodavatelj još 18. veljače 2000. sklopili kupoprodajni ugovor za nekretninu kč. br. 4710/10, upisanu u zk. ul. 5209, k.o. Slavonski Brod, površine 343 m² (str.103.-104. spisa), a ni da su sve nekretnine stečajnog dužnika upisane u zk. ul. 5209, k.o. Slavonski Brod, među njima i kč. br. 4710/10, koja se i nadalje vodila kao njegovo vlasništvo, u razdoblju od 2001.-2005. opterećene založnim pravom upisanim u zemljišne knjige u korist razlučnog vjerovnika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb, na temelju više sporazuma o osiguranju novčane tražbine (str. 105.-108. spisa). K tome, uvidom u sadržaj izvatka iz sudskog registra za stečajnog dužnika, utvrđeno je da je Vladimir Starčević bio njegov vlasnik (osnivač) te da su i Vladimir Starčević i njegova supruga Marija Markovinović Starčević, do otvaranja stečajnog postupka 24. travnja 2013., bili članovi uprave (direktori) stečajnog dužnika.

11.8. Na temelju ovako izloženog stanja stvari, ovaj sud zaključuje da su izlučni vjerovnici znali za upisano založno pravo u korist razlučnog vjerovnika, budući da je ono upisano u zemljišne knjige. S obzirom na načelo javnosti zemljišnih knjiga (čl. 7. Zakona o zemljišnim knjigama) prema kojem svatko može izvršiti uvid u zemljišnu knjigu, nitko se ne može pozivati na činjenicu da mu nije poznato stanje zemljišnih knjiga, odnosno, eventualni propust uvida u stanje zemljišne knjige pogađa onog tko je propustio izvršiti uvid u zemljišne knjige.

11.9. K tome, oni su kao direktori stečajnog dužnika za predmetno pravo i morali znati jer je logično i poslovno uvjetovano da su kao osobe koje su vodile poslove društva upravo oni založili nekretnine upisane u zk. ul. 5209, k.o. Slavonski Brod, među kojima i kč. br. 4710/10, radi osiguranja kreditnih tražbina Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb (razlučnog vjerovnika), ili im to, s obzirom na njihovu funkciju u društvu, nikako nije moglo ostati nepoznato.

11.10. Uz sve navedeno, upućuje se i na primjenu odredbi čl. 105. u vezi s čl. 107. st. 1. i 3. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj: 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 194/03, 151/04, 88/05, 121/05 i 67/08; dalje: OZ) iz kojih proizlazi pravo

prvenstvenog reda namirenja razlučnog vjerovnika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb, s obzirom na upisano založno pravo te činjenicu da je upravo na njegov prijedlog kao ovrhovoditelja određena ovrha na nekretninama ovršenika Starčević d.o.o. K tome, sukladno određenju iz čl. 79. OZ-a, promjena vlasnika tijekom ovršnog postupka ne sprečava da se taj postupak nastavi protiv novog vlasnika kao ovršenika.

12. Stoga, kako promjena prava vlasništva na nekretnini k. č. 4710/10 ne utječe na pravo namirenja razlučnog vjerovnika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb, to je bespredmetno i pravno neutemeljeno iz kupovnine izdvajati novčana sredstva radi buduće naknade štete izlučnim vjerovnicima kao vjerovnicima stečajne mase kada je to njihovo pravo, kao novih vlasnika (prodane) nekretnine, ali istovremeno i založnih dužnika Privredne banke Zagreb d.d., Zagreb već de facto konzumirano pravom te banke kao založnog vjerovnika na prvenstveno namirenje tražbine iz vrijednosti te nekretnine, odnosno, iz cijene ostvarene njenom prodajom u ovršnom postupku.

13. S obzirom na to da nepravilna odluka suda o rezervaciji sredstava u smislu odredbe čl. 87.a st. 1. SZ-a utječe na namirenje iz kupovnine, samih troškova i razlučnih vjerovnika potrebno je, već zbog toga, uvažiti žalbe razlučnog vjerovnika i stečajnog dužnika te ukinuti prvostupanjsko rješenje u cijelosti.

14. Uzgredno, treba reći da pobijano rješenje nije pravilno ni u odnosu na utvrđene troškove unovčenja (čl. 170. st. 2. u vezi s čl. 164.a SZ-a) jer u njemu nisu izneseni jasni i određeni razlozi za neprihvatanje dijela obračunatih troškova, a razlozi o odlučnim činjenicama nisu navedeni.

15.1. Tako stečajni dužnik osnovano ističe u žalbi da u obrazloženju nedostaju stvarni i odlučni razlozi za neprihvatanje razmjernog namirenja odvjetničkih troškova u iznosu od 40.206,25 kn (28.437,50 kn + 11.768,25 kn) i rezervaciju potencijalnih parničnih troškova u iznosu od 18.161,50 kn kao troškova unovčenja. Naime, okolnost da obračunu odvjetničkih troškova nije podloga troškovnik kojeg su sačinili odvjetnici kao kvalificirani punomoćnici već stečajni upravitelj nije opravdan razlog da se osnovanost tih troškova zbog toga ne ispita. Stečajni upravitelj je uz obračun troškova unovčenja predmeta razlučnog prava priložio popis nastalih odvjetničkih troškova stečajnog postupka s detaljnim popisom svake radnje koja poduzeta u dva parnična postupka koji se vode u odnosu na prodane nekretnine (P-408/18 i P-112/20) u ukupnom iznosu od 28.437,50 kn te popisom ostalih odvjetničkih troškova u iznosu od 11.768,25 kn (str. 244. spisa). U tom popisu, uz svaku radnju je naveden i tarifni broj Odvjetničke tarife na kojem se temelji nagrada odvjetniku za rad i zastupanje stečajnog dužnika u ta dva postupka. U tom smislu, sud je bio u mogućnosti ispitati i provjeriti jesu li tako obračunati troškovi podudarni, kako sa poduzetim odvjetničkim radnjama u tim predmetima, tako i s radnjama vezanim za sastavljanje kaznene prijave i pravno savjetovanje. Uz navedeno, nerazumljivo je obrazloženje suda kojim osnovanost potencijalnih (budućih) parničnih troškova otklanja i iz razloga jer nije jasno argumentirano koji bi to budući troškovi mogli nastati, a s obzirom na to da se u popisu navode troškovi koji su već nastali. Iz predanog popisa za navedene troškove (str. 245. spisa) jasno proizlazi koji su ti

troškovi, tj. da je riječ o troškovima sudskih postupaka u tijeku, u koje je stečajni dužnik uključen, a koji bi mogli teretiti stečajnu masu u slučaju da on izgubi te parnice. Konkretno, radi se o troškovima koji se odnose na parnične postupke P-408/18 i P-112/20.

15.2. Što se pak tiče pitanja opravdanosti da i takvi troškovi terete razlučnog vjerovnika, prvostupanjski sud se ovdje upućuje na sljedeće pravno shvaćanje zauzeto na sjednici sudskog odjela Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Su-35/08 od 19. lipnja 2008.:

Troškovi unovčenja stvari iz čl. 164. Stečajnog zakona su (st. 2. čl. 170 SZ-a), osim troškova koji su u vezi s prodajom (procjena nekretnine, oglas o prodaji, itd.), su i svi drugi troškovi koji izravno terete prodanu stvar.

Troškovi koji nisu u izravnoj vezi s unovčenjem stvari na kojoj postoji razlučno pravo, ali su kao opći troškovi nastali radi cjelokupne stečajne mase, namiruju se iz cijene postignute prodajom stvari razmjerno vrijednosti stvari na kojoj postoji razlučno pravo u odnosu na ostalu stečajnu masu i namiruju se u okviru troškova unovčenja stvari iz čl. 164. SZ-a.

15.3. Uz navedeno, prema odredbi čl. 87.a st. 1. SZ-a, tijekom cijeloga postupka stečajni je upravitelj dužan voditi računa o tome da se iz stečajne mase osiguraju sredstva potrebna za namirenje predvidivih obveza stečajne mase, a prigodom isplate pojedinih obveza stečajne mase dužan je izdvojiti sredstva potrebna za pokriće onih takvih obveza za koje se osnovano može pretpostaviti da bih ih trebalo namiriti u budućnosti.

16. Nadalje, osnovano stečajni dužnik navodi da su istovjetni nedostaci obrazloženja prisutni i u razlozima za neprihvatanje troškova financijskog vještačenja te poreza na dodanu vrijednost. Ukoliko prvostupanjskom sudu već nije bilo jasno zašto su predmetni troškovi bili potrebni ili na što se odnose, a što proizlazi iz njegova obrazloženja, tada je o tome mogao i trebao zatražiti odgovarajuća pojašnjenja od stečajnog upravitelja a ne ih bez konkretnih razloga i uopćeno odbiti.

16.1. Odredbom čl. 170. st. 2. SZ-a, između ostalog, propisano je da ako je zbog unovčenja stečajna masa opterećena porezom, iznos toga poreza pridodaje se troškovima unovčenja.

16.2. U tom smislu, prvostupanjski sud je uz primjenu mjerodavnih materijalno pravnih odredbi Zakona o porezu na promet nekretnina i Zakona o porezu na dodanu vrijednost trebao ispitati je li od strane stečajnog upravitelja obračunati porez na dodanu vrijednost tereti prodane nekretnine, odnosno, nastaje li prodajom nekretnina stečajnog dužnika za to društvo obveza obračuna PDV-a.

17. Osnovano i stečajni upravitelj Zdravko Kuzmić u žalbi prigovara manjkavosti obrazloženja glede umanjenja nagrade za njegov rad za 30% primjenom ostalih kriterija za određivanje nagrade iz čl. 7. Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15).

Prvostupanjski sud je i ovdje propustio navesti konkretne i određene razloge zbog kojih smatra da opseg i složenost poslova koje je stečajni upravitelj obavio u stečajnom postupku opravdava takvo umanjenje. Što se pak tiče utvrđivanja te nagrade razmjerno vrijednosti unovčenih nekretnina (tj. vrijednosti unovčene stečajne mase) u odnosu na ostalu stečajnu masu, navedeno je pravilno s obzirom na to da se radi o troškovima koji su u vezi kako sa stvarima na kojima postoji razlučno pravo tako i sa cjelokupnom stečajnom masom.

18. Zbog izloženih nedostataka obrazloženja u odnosu na navedene stavke obračunatih troškova unovčenja, pobijano rješenje (i iz tih razloga) zasad nije moguće ispitati (čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a).

19. Također, ukazuje se prvostupanjskom sudu da je u nastavku postupka potrebno voditi računa i o tome da se kod utvrđivanja (indirektnih) troškova unovčenja predmeta razlučnog prava isti odrede razmjerno vrijednosti u kojem (samo) prodane nekretnine u vlasništvu stečajnog dužnika sudjeluju u ukupnoj stečajnoj masi, dakle, da se pritom izostavi vrijednost onog dijela prodanih nekretnina za koje je utvrđeno da nisu dio stečajne mase.

20. Zato je, na temelju odredbe čl. 380. t. 3. u vezi s čl. 6. SZ-a, pobijano rješenje ukinuto i predmet vraćen prvostupanjskom sudu na ponovan postupak. U ponovnom postupku, prvostupanjski sud će otkloniti bitne povrede odredaba postupka na koje mu je ukazano ovim rješenjem te uz pravilnu primjenu materijalnog prava donijeti pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

Zagreb, 13. travnja 2022.

Predsjednica vijeća
Kamelija Parać

Broj zapisa: **eb30b-dd066**

Kontrolni broj: **069e3-8613c-0321c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=KAMELIJA PARAĆ, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.